

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 446. Voor de periode 1953-1958 waar ik nu mee bezig ben, en waarvan dit het eerste hoofdstuk is met als onderwerp Miles Davis, hebt u wat hem betreft nog drie afleveringen te goed. De muziek hierin gaat bij uitzondering eens niet chronologisch omdat ik anders het tweede grote Gil Evans / Miles Davis-project over drie afleveringen moet uitsmeren, terwijl twee eigenlijk al te veel is. Kortom, deze en volgende keer 'Porgy and Bess', tot slot live-opnamen van het Newport Jazz Festival en de z.g. Jazz at the Plaza-session. Allemaal van 1958.

In juli en augustus werd het album 'Porgy and Bess' opgenomen in vier sessions van elk drie uur. Gil Evans en Miles Davis kozen voor een soortgelijke bezetting als voor 'Miles Ahead', Evans permiteerde zich, en terecht, grote vrijheden ten opzichte van de George Gershwin compositie die 10 oktober 1935 in première was gegaan. Terecht, omdat zoals Duke Ellington het in die tijd al stelde, het werk van George en Ira Gershwin op basis van DuBose Heyward's roman en met medewerking van de auteur, de Amerikaanse Neger als een primitieve mens op het operatoneel zette, als stereotiep vanuit een typisch blanke gezichtshoek. Denig^e friend voor zwart dus. Dit was het orkest waarvoor Evans schreef en bij de vier sessions dirigeerde. 4 trompetten: Ernie Royal, Louis Mucci, Bernie Glow en Johnny Coles. 4 trombones: Jimmy Cleveland, Frank Rehak, Joe Bennett en Dick Hixon. 3 hoorns: Willie Ruff, Julius Watkins en Gunther Schuller. 1 tuba: Bill Barber. 4 riet- en houtblazers: Cannonball Adderley-altsaxofoon, Phil Bodner en Romeo Penque-fluiten en klarinetten, Danny Bank-basklarinet. Paul Chambers-bas, Philly Joe Jones-drums bij de eerste session, Jimmy Cobb bij de andere drie, terwijl bij de derde ^{Phil Bodner} Phil Bodner vervangen werd door Jerome Richardson.

ten vierde
Opname-halve, dus niet wat de volgorde op het album betreft, zit de zaak zo in elkaar.

